

III

(Förberedande rättsakter)

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

437:e PLENARSESSION DEN 11-12 JULI 2007

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter"

KOM(2005) 276 slutlig – 2005/0127 (COD)

(2007/C 256/02)

Den 21 september 2005 beslutade rådet att i enlighet med artikel 95 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovan nämnda yttrande.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som ansvarat för det förberedande arbetet, antog sitt yttrande den 4 juni 2007. Föredragande var **Daniel Retureau**.

Vid sin 437:e plenarsession den 11-12 juli 2007 (sammanträdet den 12 juli) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 76 röster för och 3 röster emot:

1. Sammanfattning

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén kommer att fortsätta att övervaka det samordnade genomförandet av direktivet från 2004, det föreliggande ändrade förslaget till direktiv och relevanta kompletterande rambeslut i syfte att på lång sikt kunna utvärdera hur effektiv bekämpningen av varumärkesförfalskning och dess utbredning är på det internationella planet, även utanför EU.

1.2 Kommittén stöder de övergripande bestämmelser som föreslås, men vill uppmana kommissionen att ta hänsyn till de synpunkter som förs fram i föreliggande yttrande, bland annat att i huvudsak fokusera de straffrättsliga åtgärderna och samarbetet på det straffrättsliga området och tullområdet på företag som sysslar med omfattande varumärkesförfalskning och på kriminella organisationers varumärkesförfalskning eller på brott som innebär en risk för människors hälsa eller säkerhet.

1.3 Kommittén vill framför allt att direktivet skall omfatta all industriell äganderätt, och därmed även patenträtten, som är av största betydelse för den europeiska industrin.

1.4 EESK understryker den oklarhet som råder angående vissa rättsliga begrepp, såsom "kommersiell omfattning" och "kommersiellt syfte" i de brott som nämns i förslaget till direktiv, vilket strider mot straffrättens grundläggande principer om tydliga och exakta samt objektiva brottsdefinitioner. EESK motsätter sig även det sätt som fastställandet av straff sker på i artikel 2 i förslaget till direktiv, eftersom kommittén anser att man endast bör föreskriva en allmän ram för straff och påföljder (fängelse, bötesstraff eller böter) och att fastställandet av konkreta straff även fortsättningsvis uteslutande skall åligga den nationella lagstiftningen.

2. Inledning

2.1 I MEMO/05/437 av den 23 november 2005, som sammanfattar meddelandet av samma datum, välkomnar kommissionen den dom där EG-domstolen tillerkänner Europeiska gemenskapen befogenheter att anta avskräckande och proportionella straffrättsliga åtgärder för att säkerställa att de bestämmelser på gemenskapspolitikens område som omfattas av EG-fördraget tillämpas.

2.2 I meddelandet redogör kommissionen för sin tolkning av domen av den 13 september 2005 enligt vilken EG-domstolen upphäver ett rambeslut om straffrättsligt skydd av miljön. Enligt kommissionens ansåg EG-domstolen att gemenskapen hade befogenheter att vidta de straffrättsliga åtgärder som krävs för att säkerställa en effektiv gemenskapslagstiftning. Domen får enligt kommissionen konsekvenser inte bara på miljöområdet utan omfattar all gemenskapspolitik och de grundläggande rättigheter som erkänns i fördraget. Om straffrättsliga sanktioner skall införas i gemenskapsrätten måste de vederbörligen motiveras, och den allmänna strukturen i EU:s strafflagstiftning måste också respekteras.

2.3 Denna vida tolkning av en dom på miljöområdet har inte fått enhälligt stöd bland medlemsstaterna eller vunnit gehör i den rättsliga doktrinen. Många hänvisar till subsidiaritetsprincipen när det gäller åtalsgrunderna och de straffrättsliga sanktionerna, och anser att en eventuell harmonisering på EU-nivå bör ske inom ramen för det mellanstatliga rättsliga samarbetet i enlighet med EG-fördraget.

2.4 Det bör noteras att denna tolkning i stor utsträckning delas av Europaparlamentet, eftersom de frågor som tillhör gemenskapens behörighetsområde inte längre kräver enhällighet bland medlemsstaterna i rådet utan en kvalificerad majoritet i ett medbeslutandeförfarande där Europaparlamentet deltar och har utvidgade befogenheter som medlagstiftare ⁽¹⁾.

2.5 Det rör sig emellertid om en omfattande utvidgning av gemenskapsbefogenheterna till följd av ett rättsligt beslut, och riskerna för tolkningsskillnader i de olika institutionerna kan bland annat försena antagandet av lagstiftning med straffrättsliga bestämmelser eller i efterhand begränsa deras räckvidd, exempelvis till följd av nya rättsliga förfaranden eller kompromisser. När det gäller föreliggande förslag till direktiv står frågan om huruvida man skall låta patenträtten omfattas av det straffrättsliga skyddet eller inte öppen, eftersom Europaparlamentet anser att endast gemenskapslagstiftningen omfattas av EG-domstolens beslut medan kommissionen menar att all immaterialrätt omfattas, i både gemenskapsrätten och den nationella lagstiftningen.

3. Kommissionens förslag

3.1 Det ändrade förslaget till direktiv (KOM(2006) 168 slutlig) syftar till att fastställa en horisontell och harmoniserad straffrättslig ram för att säkerställa respekten för industriella, litterära och konstnärliga rättigheter samt andra jämförbara

⁽¹⁾ Storbritanniens och Irlands opt in-alternativ och undantaget avseende Danmark skulle inte längre strida mot lagstiftningen, vilket är fallet när det gäller initiativ under den tredje pelaren.

immateriella rättigheter (samlade under benämningen "immateriella rättigheter"). Det avser inre marknaden och motiveras av att det finns ett stort behov av europeiska åtgärder – som respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen – på detta område. Den rättsliga grunden utgörs av artikel 95 i EG-fördraget.

3.2 I förslaget fastställs en övergripande rättslig ram där man definierar skydd för immateriella rättigheter, brott mot dessa rättigheter och maximala straffrättsliga åtgärder som skall tillämpas med hänsyn till en harmonisering på inre marknaden av repressiva straffrättsliga åtgärder mot förfälskning av materiella varor, tjänster samt intellektuella och konstnärliga produkter som skyddas av den europeiska materialrätten och den nationella lagstiftningen samt av relevanta internationella konventioner, framför allt "Tripsavtalet" ⁽²⁾, som slöts av WTO 1994 och som innehåller bestämmelser om straffrättsliga åtgärder ⁽³⁾ vid brott mot vissa skyddade rättigheter.

3.3 I ett direktiv som antogs 2004 fastställs redan en ram för skydd mot kopiering, pirattillverkning och förfälskning ⁽⁴⁾ i kommersiellt syfte. En detaljerad förteckning över de rättigheter som skyddas av artikel 2 i detta direktiv finns i ett uttalande från kommissionen ⁽⁵⁾. Det rör sig om industriell äganderätt (patentträtt och tilläggsskydd, nyttighetsmodeller, varumärken, ursprungsbezeichnungar, mönster och modeller, växtskydd), upphovsrätt och närstående rättigheter samt rätt av sitt eget slag som fastställs i gemenskapsrätten avseende elektroniska kretsar och databaser. Det rör sig om ensamrätt som juridiskt sett betraktas som en del av immaterialrätten. En del av dessa rättigheter omfattas av gemenskapens regelverk eller omfattas av ett materiellt skydd på gemenskapsnivå (mönster och modeller, varumärken och växtskydd) ⁽⁶⁾. Andra rättigheter, som patenträtten, faller helt och hållet under den nationella lagstiftningen i avvaktan på ett gemenskapspatent, som efterlyses av samtliga sektorer inom industrin. De handlar alltså om ett mycket brokigt område av immateriella rättigheter vars art och rättsliga status skiljer sig kraftigt åt.

3.4 Medlemsstaterna måste följa bestämmelserna i Tripsavtalet, som innebär krav på en adekvat nationell lagstiftning när det gäller straffrättsliga förfaranden och sanktioner med avseende på förfälskning i kommersiellt syfte. De har emellertid viss tolkningsfrihet, och dessutom har vissa länder – däribland även medlemsstater i EU – ännu inte fastställt några skärpta proportionella sanktioner vid brott mot skyddade immateriella rättigheter som begås på deras territorium. Direktivet från 2004 gör det möjligt för dem vars rättigheter kränks att erhålla skadestånd, eftersom medlemsstaternas åläggs krav på utredning, förfarande, beslag ⁽⁷⁾ och skadestånd i syfte att harmonisera den

⁽²⁾ Avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter.

⁽³⁾ Artikel 61 i Tripsavtalet.

⁽⁴⁾ Direktiv 2004/48/EG om skydd av immaterialrätter.

⁽⁵⁾ Kommissionens uttalande 2005/295/EG om tolkningen av artikel 2 i ovannämnda direktiv.

⁽⁶⁾ Med det viktiga undantaget för gemenskapspatentet, som fortfarande befinner sig i ett gränsområde (författarens anmärkning).

⁽⁷⁾ Rådets rambeslut 2005/212/RIF om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott (förfälskning och pirattillverkning) (EUT L 68, 15.3.2005).

tillämpliga rätten och bekämpa den organiserade brottsligheten⁽⁸⁾, där varumärkesförfalskningen är mycket utbredd. Detta direktiv rör emellertid endast civilrättsliga, kommersiella och administrativa förfaranden och sanktioner, och fokuserar främst på att uppnå skadestånd till dem vars materialrättigheter har blivit kränkta och som har väckt åtal mot varumärkesförfalskning. Vissa medlemsstater har ännu inte införlivat det!

3.5 Skyddet av immateriella rättigheter finns inskrivet i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna som antogs i Nice i december 2000. Ett internationellt skydd säkerställs av avtal som slutits inom ramen för FN:s specialiserade och behöriga organisationer (WIPO och Unesco) eller på regional nivå (Münchenkonventionen från 1973 om in rättande av det europeiska patentverket och gemenskapspatentet). Endast Tripsavtalet innehåller för närvarande minimala straffrättsliga åtgärder. Kommissionens förslag syftar till en viss harmonisering inom gemenskapen, eftersom den tvingar medlemsstaterna att införa straffrättsliga sanktioner i sin nationella lagstiftning med gemensamma definitioner av överträdelser samt gemensamma standarder för sanktioner.

3.6 Det ändrade förslaget till direktiv syftar alltså till en tillnärmning av straffnivåerna för brott mot de skyddade immateriella rättigheterna med avseende på fängelsestraff, bötesstraff och förverkande. Målsättningen är att fastställa bestämmelser om rättslig behörighet för att om möjligt samla alla åtal i en enda medlemsstat ifall brottet rör flera medlemsstater samt underlätta utredningarna. Det föreslås att offren eller deras företrädare skall kunna medverka aktivt vid utredningarna.

3.7 Den viktigaste ändringen i förhållande till tidigare förslag består i att fastställa nivåerna för och arten av de straffrättsliga sanktioner som skall användas vid överträdelser av de immateriella rättigheterna, som också definieras i förslaget.

3.8 Fysiska personer som är ansvariga för sådana brott som avses i artikel 3 i direktivet skall kunna bestraffas med en högsta straffsats på minst fyra års fängelse när brotten har begåtts inom ramen för en kriminell organisation eller om brottet innebär en risk för människors hälsa eller säkerhet (artikel 2 första stycket).

3.9 Fysiska och juridiska personer som är ansvariga för sådana brott som avses i artikel 3 i direktivet skall kunna ådömas effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder med högsta bötes- eller vitesnivåer på minst 100 000 euro (300 000 euro i de allvarligaste fallen (artikel 2 första stycket), vilket inte utgör något hinder för strängare straffsats, särskilt om det finns en risk för dödsfall eller funktionshinder).

3.10 Den nationella lagstiftningen skall föreskriva förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott, åtminstone i de allvarligaste fallen (organiserad brottslighet, hot mot hälsa och säkerhet (artikel 3).

⁽⁸⁾ Förslag till rådets rambeslut om bekämpning av den organiserade brottsligheten. Förfalskning kan också bidra till finansieringen av terroristverksamhet. Tvättning av pengar som härrör från varumärkesförfalskning är också en form av kriminell verksamhet som bör bekämpas med alla medel.

3.11 Det ändrade förslaget gör det möjligt för medlemsstaterna att gå längre än de fastställda nivåerna.

3.12 Till följd av att man drog tillbaka rådets förslag till rambeslut som åtföljde det ursprungliga förslaget, har kommissionen för avsikt att använda sig av den övergripande metod inom ramen för de straffrättsliga förfarandena som antogs den 23 december 2005. Målsättningen är att stärka det rättsliga samarbetet och att harmonisera de olika ländernas straffsats för att kunna använda sig av Eurojust⁽⁹⁾.

3.13 Det är medlemsstaternas ansvar att inleda utredningar och förfaranden och det bör inte enbart ske efter anmälan från offren.

4. Kommitténs allmänna kommentarer

4.1 Kommittén kan konstatera att användningen av det vaga begreppet "immateriella rättigheter" blir alltmer utbredd. Det rymmer mycket olika rättsliga begrepp och olika skydds- och användningssätt. Icke desto mindre används det i europeisk och internationell rätt. De immateriella rättigheterna skiljer sig kraftigt åt med avseende på art, varaktighet och räckvidd, och de har olika territoriell giltighet och är kopplade till särskilda registrerings- och skyddsinstanser. Dessutom kan kränkningar av dessa rättigheter tolkas olika i de olika länderna, och i vissa fall sker en snabb utveckling på detta område.

4.2 Analyser av läkemedels sammansättning (utan att utnyttja eller publicera resultatet), eller bakåtkompilering av programvara eller elektroniska komponenter i syfte att öka kompatibiliteten, eller utövandet av en laglig rätt, exempelvis rätten att göra privata kopior genom att kringgå ett (i allmänhet ganska svagt) kopieringsskydd kan bedömas som varumärkesförfalskning eller piratkopiering i många medlemsstater, och straffen kan vara mycket stränga, även om syftet inte är kommersiellt eller kriminellt.

4.2.1 Kommittén har redan uttalat sig till förmån för en samordnad kamp på gemenskapsnivå mot olika former av varumärkesförfalskning i affärsmässig omfattning som påverkar den europeiska ekonomin och mot olika brott som skadar den industriella äganderätten och upphovsmannarätten⁽¹⁰⁾, och som innebär stora negativa konsekvenser för den europeiska ekonomin. Förfalskning i stor skala utförs ofta av kriminella organisationer eller i organiserad form, och kan medföra skador på människors hälsa, säkerhet eller liv. I dessa fall bör det betraktas som försvärande omständigheter när straffsatsen fastställs. I utkastet till direktiv bör man behålla principen om hårdare straff vid alla slags försvärande omständigheter.

⁽⁹⁾ KOM(2005) 696 slutlig.

⁽¹⁰⁾ Se yttrande i EGT C 221, 7.8.2001, föredragande: Malosse.

4.2.2 Kommittén ser, precis som i samband med direktivet från 2004, positivt på att den planerade harmoniseringen endast berör brott i kommersiell skala, alltså brott som kan påverka inre marknaden i hög grad. Det vore lämpligt att ge en bättre definition av begreppet "kommersiell", exempelvis genom att ange att de förfalskade produkterna eller tjänsterna är avsedda att säljas i stort antal och därmed kan medföra en avsevärd negativ ekonomisk påverkan, eller att de är farliga för folkhälsan, oberoende av den mängd som säljs, eller i varje fall att brottsförövarna agerar för att göra illegala förtjänster. Införandet av straffrättsliga påföljder förutsätter en tydlig påverkan på allmän ordning, en påverkan som kan variera i intensitet och svårighet: Straffskalan bör vara proportionell mot brottet, men man kan också diskutera distinktionen mellan "intrång i immateriella rättigheter i kommersiell omfattning" och "allvarliga intrång" och om den föreslagna straffskalan på ett korrekt sätt motsvarar proportionalitetsprincipen i straffrätten. Privat utbyte av filer via Internet eller reproduktion (eller "remix" av musik) eller presentation av materiella eller intellektuella verk i hemmet eller i privata sammanhang eller i studie- eller experimentsyfte ingår för övrigt underförstått inte i lagstiftningsförslaget tillämpningsområde. Det vore lämpligt att uttryckligen fastställa dessa undantag.

4.2.3 Kommittén vill påminna om att de immateriella rättigheter som berörs av varumärkesförfalskning inte är några absoluta rättigheter. Var och en av de berörda rättigheterna har sin särart och ger i princip ensamrätt eller tillfälligt monopol på utnyttjandet vars varaktighet och omfattning varierar geografiskt. Skyddet är alltså begränsat i tiden (i stället för offentliggörande av uppfinningar i fråga om patent, eller av ett verk i fråga om upphovsmannarätt). Tillståndsinnehavare och personer som använder produkterna, tjänsterna eller det konstnärliga verket lagligt eller i god tro har emellertid också rättigheter, ibland mycket vidsträckta sådana inom ramen för vissa tillstånd⁽¹⁾. Men den nationella rätten är i flera stater inte enhetlig, utan gynnar ofta ensidigt producenternas, distributörernas och industrins rättigheter framför konsumentens. Detta visas bland annat av att man i många länder vill införa hårda straff i den nationella rätten. Vi kan hamna i den paradoxala situationen att maximistrafte för intrång i kommersiellt syfte enligt direktivförslaget är detsamma som eller lägre än straffet för enskilda personers intrång!

4.2.4 Kommittén skulle gärna se en verklig genomgång av den nationella rätten i förhållande till gemenskapens straffrätt, t. ex. genom en ingående jämförande studie, på initiativ från kommissionen, över den nationella rätten i olika stater efter införlivandet, i syfte att åstadkomma verklig europeisk harmonisering, i synnerhet på området upphovsmannarätt och närstående rättigheter för vilka straffskalan ibland skulle drivas upp så att straffet inte står i proportion till brottet utan att det egentligen finns någon anledning till det. Faktum är att de kommersiella metoderna för att sprida verk är i full utveckling (snart kommer kopieringsskyddet DRM att försvinna) och att det ofta

är så att beskattning av digitala media i stor utsträckning kompenserar rättighetsinnehavarna för piratkopiering.

4.3 Särskilda kommentarer

4.3.1 Kommittén efterlyser en tydligare definition av brottet anstiftan till varu- eller tjänsteförfalskning vad avser immateriella rättigheter. Ett intrång förutsätter att det finns ett uppsåt hos gärningsmannen eller dennes medbrottslingar. I Trips-avtalet talas därför om "uppsåtlig förfalskning" och i direktivförslaget talas om en uppsåtlig, avsiktlig handling. Intrånget innehåller också en materiell beståndsdel – genomförandet av den straffbara handlingen, eller åtminstone ett försök till genomförande som kan likställas med att man börjat utföra brottet. De två beståndsdelarna är kumulativa, vilket innebär att det inte räcker med uppsåtet för att intrånget skall vara ett faktum (om man inte inrättar en tankepolis). Man kan anse att det föreligger anstiftan till brott endast om anstiftaren tillhandahåller instrument (i allmänhet olagliga) i syfte att brottet ifråga skall begås. Kommittén anser därför inte att ett enkelt tillhandahållande av allmänt använt material eller programvara eller Internettillgång kan jämföras med medbrottslighet eller anstiftan (som normalt sett i straffrätten förekommer endast i mycket avgränsade situationer och som för övrigt är svårbevisad) om dessa medel används av förfalskare. Det bör räcka att tala om *medverkan* i gemenskapslagstiftningen och sedan låta frågan regleras i detalj i den nationella rätten. Resultatet kan annars bli anklagelser utan att beståndsdelarna uppsåt finns med, vilket skulle skapa stor rättsosäkerhet för många tillhandahållare av material eller tjänster.

4.3.2 Olaglig kopiering av verk, modeller, förfaranden eller uppfinningar som skyddas av ett tillfälligt monopol kallas varumärkesförfalskning. Man bör behålla denna definition och inte utvidga den till piratintrång (som i allmänhet består i bedrägligt intrång i datasystem för att ta kontrollen över det, stjäla uppgifter eller använda bandbredden, i allmänhet i olagliga syften). Piratintrång skiljer sig från förfalskning och brotten bör ha en strikt tolkning. Olovligt intrång i datasystem, stöld av uppgifter eller bandbredd och intrång i privatlivet bör vara straffrättsligt olagligt men bör inte kopplas samman med varumärkesförfalskning. Kampen mot piratintrång bör behandlas för sig även om begreppen används på ett otydligt sätt i många politiska uttalanden där man har en tendens att blanda samman dem och upprätthålla en viss förvirring. Dataintrång används i samband med terrorverksamhet och bör behandlas med särskild uppmärksamhet och med stöd av lämpligt internationellt samarbete.

4.3.3 Begreppet "kriminell organisation" eller organiserad brottslighet som förekommer i motiveringsdelen bör kompletteras med begreppet "i organiserad form" som redan används som försvärande omständighet i vissa länders straffrätt. Varumärkesförfalskning i kommersiell omfattning i organiserade form inom ramen för en kriminell organisation bör utgöra en försvärande omständighet som leder till hårdare straff och högre böter.

⁽¹⁾ Tillstånd som "Creative Commons", "General Public Licence", "BSD", BBC:s fria audio-visuella licens, etc.

4.3.4 Enligt kommissionen kan medlemsstaterna själva fastställa hårdare straff eller påföljder för andra handlingar. Detta kan tolkas som en uppmaning att straffbelägga handlingar som inte har något kommersiellt syfte eller att utvidga begreppet förfalskning till handlingar som inte i egentlig mening utgör återgivande eller kopiering av en produkt, ett förfarande eller ett konstnärligt verk.

4.3.5 Kommittén ställer sig undrande till att man i gemenskapsrätten och i vissa länder likställer kopieringsprogram som kan kringgå eller upphäva DRM⁽¹²⁾ (kopieringsskydd, hårdvara eller mjukvara, ofta svagt och icke-krypterat) med en förfalskning av DRM-system då det som på detta sätt betraktas som förfalskning inte utgör en kopia eller en återgivning av originalföreteelsen. Dessutom är DRM-instrumenten inte standard utan avhängiga en plattform eller en leverantör och filformatet kan vara eget, vilket bidrar till att förhindra kompatibiliteten eller syftar till att skapa en företagsintern marknad genom att avlägsna konkurrensen. Att skapa och använda kopieringsmöjligheter så att konsumenter eller företag med tillstånd kan utöva sina rättigheter (privat kopia, säkerhetskopiering, användning i olika hårdvarumiljöer) bör inte bestraffas i sig, utan endast om uppsåt finns och brottet utförs i kommersiell skala.

4.3.6 Kommittén stöder principen om att straffrättsliga förfaranden skall vara beroende av offrets eventuella civilrättsliga eller straffrättsliga anmälan. I maffiasammanhang kan offren tveka innan de inleder ett förfarande för att skydda sina rättigheter. Dessutom påverkar kommersiell varumärkesförfalskning, i synnerhet när den bedrivs av gäng eller organisationer som har anknytning till organiserad brottslighet eller till och med terrorism, ekonomin och den sociala välfärden, och det är statens ansvar att bekämpa den.

Bryssel den 12 juli 2007

4.3.7 Kommittén hoppas att ett effektivt samarbete mellan medlemsstaterna skall göra det möjligt att verksamt bekämpa internationella förfalskningsnätverk, i synnerhet sådana med kopplingar till kriminella organisationer och penningtvätt. Kommittén vill emellertid påminna om att många av dessa nätverk har sin bas i tredje land och att det är nödvändigt att utvidga kampen bortom unionens gränser och använda de medel som den internationella rätten erbjuder.

4.3.8 På gemenskapsnivå anser kommittén att gemensamma polisiära utredningsgrupper bör samarbeta även med tullen liksom med offer för förfalskning eller sakkunniga som har utsetts av dem. Kommittén ser positivt på att offren får delta i utredningsförfarandena, men föreslår att deras roll begränsas till att lämna information till de offentliga myndigheterna. Det vore överdrivet om ett företag efter en anmälan om förfalskning i kommersiell omfattning exempelvis kunde delta i kontroller och beslag hos en konkurrent, som ju skall betraktas som oskyldig ända tills motsatsen har fastställts i domstol. Kommittén menar att det är viktigt att undvika missbruk som privat rättskipning eller inblandning eller intrång från personer som inte företräder de offentliga myndigheterna i de rättsliga förfarandena.

4.3.9 Slutligen hyser kommittén farhågor för den ökade tendensen att kommersiell verksamhet tar över Internetnätverk och kraven på att de straffrättsliga förfarandena som fastställs i Trips-avtalet skall utsträckas till denna sektor, något som uttrycks tydligt i rapporten från 2006 från USA:s handelsministerium om kapitlen 301 och Super 301⁽¹³⁾, genom tillämpning av konventionerna om immaterialrätt (WIPO) på Internet, som skall vara ett fritt instrument för allmänheten och gemensamt allmängods.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹²⁾ Digital Rights Management ("hantering av digitala rättigheter", dvs. kopieringsskydd).

⁽¹³⁾ 2006 special 301 report USA.